

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJĒTIETIES!

OTRDĪEN,
1986. GADA
13. MAIJA
Nr. 56 (5440)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

Lauku darbos — tempus un kvalitāti!

LABĀKIE

no 5. līdz 12. maijam
KOMPLEKSĀS
TEHNOĻIŠKĀS
VIENĪBAS

Pētera Kivlenieka vienība
Lenina kolhozā — izstrādātas
vidēji 13,4 maiņu normas.

Voldemāra Onužāna vienība
M. Gorkija kolhozā — 12,5
maiņu normas.

Miķeļa Baltmaņa vienība
kolhozā «Zelta vārpa» —
11,1 maiņu norma.

MECHANIZATORI

Jānis Salenieks un Jānis
Zukulis Lenina kolhozā —
izstrādājuši 27,2 maiņu nor-
mas katrs.

Aivars Zeiliņš Lenina kol-
hozā — 23,9 maiņu normas.

Roberts Sarkans un Jānis
Soldris M. Gorkija un Lenina
kolhozos — izstrādājuši 17
maiņu normas katrs.

KOMJAUNIESU UN JAUNIESU KOLEKTĪVI

Dmitrija Dukāleva vadītais
M. Gorkija kolhozā — izstrā-
dājis 11,5 maiņu normas.

Vitālija Znotiņa kolektīvs
Lenina kolhozā — 11,3 mai-
ņu normas.

Ivana Kudrjašova kolek-
tīvs Suvorova kolhozā —
10,6 maiņu normas.

JAUNIE

MECHANIZATORI

Aivars Zeiliņš un Jānis
Soldris Lenina kolhozā — iz-
strādājuši attiecīgi 23,9 un
17 maiņu normas.

Aivars Bīrzāks kolhozā
«Rīts» — 16,7 maiņu nor-
mas.

Anatolijs Trafimovs un Jāzeps
Leikučs strādā kolhozā «Vārkava»
par pašizkrāvēju GAZ-53 B vadītā-
jiem. Nu jau vairākus gadus viņi
pavasāros, kad saulē sāk apzūt
uzkalniņi, dodas paļigos saimniecī-
bās mehanizatoriem gatavot augsni
sējai. Arī šogad viņu vadītās kā-
purķežu traktori (T-74) rosījās gan
Ančkinu pusē, gan pārējos pirmā
ražošanas iecirkņa laukos. Kur ne-
varēja tikt ritentraktori, turp devās
Anatolijs un Jāzeps ar saviem
vilcējiem. Smaģajos laukos viņi ik
dienas pieveica pa 14 — 15 hekt.
āriem (maiņas norma 11 hektāri).
Iecirkņa priekšnieces Albīnas Spū-
les vērtējumā puīši strādā godam.
Pārsniedzot maiņas normas, viņi
nokultivējuši vairāk nekā 400
hektāru augsnes, gandrīz trešdaļu
no sējamām platībām.

ATTĒLĀ: Anatolijs Trafimovs un
Jāzeps Leikučs darba starplaikā.

J. SILICKA foto

Lektoru dienas rajonā

Rajonā pastāvīgi pilnveidojas
darba kolektīvu nodrošināšana ar
šodienai atbilstošām zināšanām.
Sajā sakarā Zinību biedrības valde
no 12. līdz 14. maijam rīko
Starptautiskā stāvokļa lektora
dienu. Lekcijas nolāsīt aicināti
republikas Zinību biedrības lek-
tori. Starp viņiem ārpolitikas un
starptautisko attiecību propa-
gandas zinātniski metodiskās pa-
domes priekšsēdētājs G. Papa-
zovs, vēstures zinātnu kandidāti,
Latvijas Valsts universitātes pas-
niedzēji K. Daukšs un D.
Bušs, vēstures zinātnu kandidāts,
Rīgas Medicīnas institūta pasnie-
dzējis I. Butulis, eksperimentālās
hidrometeoroloģisko aparātu rūp-
nīcas inženieris V. Rudenko, re-
publikāniskās Zinību biedrības
referents A. Apinis, republikā-
niskās Zinību biedrības nodaļas
vadītājs A. Bezborodko.

12. maijā Līvānos stikla fab-
rikā un eksperimentālajā bioķī-
miskajā rūpnīcā notika «Jautāju-
mu un atbilžu» vakari. Sodien,
13. maijā pulksten 18.00 šāds
pasākums notiks rajona kultūras
namā Preiļos.

Viņi rajonā nolāsīs lekcijas:
«Par starptautisko stāvokli»,
«Sociālistiskās valstis un to at-
tīstība», «Padomju un amerikāņu
attiecības». 21. PMK, komunālo
uzņēmumu kombināta, 24. ceļu
remontu un būvniecības pārval-
des, Dzeržinska kolhoza un citos
kolektīvos noklausīsies vairāk kā
pusotra desmita šo lektoru lasī-
tās lekcijas.

V. GAVRILOVA,

Zinību biedrības Preiļu orga-
nizācijas atbildīgā sekretāre

PĀRSKATS

PAR PIENA IZSLAUKUMIEM RAJONA SAIMNIECĪBĀS
(pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs dienā maiņa I dek.	+ - salīdz. ar iepriekšējo dekadē	+ - salīdz. ar to pašu laiku 1985. gada	Bruto piens 1985. g. (proc.)	Labākā slaucēja ziemošanas periodā no 1. oktobra līdz 1. maijam	Bruto izslaukums no 1 gov.
«Krasnij Oktjabrj»						
Lenina	17,4	+0,5	+0,6	101	V. Sidorova	4280
«Sarkanā ausma»	14,2	+0,1	+0,8	99	A. Romanovska	4244
M. Gorkija	13,8	+0,2	+0,2	107	P. Priķulis	2644
Dzeržinska	12,7	+0,5	+0,2	99	T. Leimane	2572
Kirova	12,6	—	+1,7	117	V. Rubene	2131
Raiņa	12,2	+0,4	+0,4	97	T. Sarigina	2391
Ruņonas p. s.	11,9	—	+0,4	100	A. Aleksandroviča	2528
«Nākotne»	11,7	+0,4	+0,3	112	G. Kondavniece	2704
«Zelta vārpa»	11,5	+0,1	+1,6	117	T. Upeniece	2802
«Vārkava»	11,2	+0,1	+0,4	105	H. Vuškārniece	2544
Oškālna	10,9	+0,8	+1,6	107	V. Smukste	1932
«Rīts»	10,7	+0,1	+0,1	102	A. Busova	2563
Rudzātu p. s.	10,4	+0,4	+1,8	123	I. Dimante	2180
«Sīļukalns»	9,6	+0,1	+0,1	98	S. Zalāne	1745
Suvorova	9,5	+0,2	+1,3	119	P. Vilkausa	2387
«Dubna»	9,5	+0,2	+0,6	105	A. Skuratova	1926
«Dzintars»	9,3	+0,6	+1,3	115	J. Sparāne	2161
K. Marksa	9,2	+0,4	+0,1	96	A. Lazdāne	2217
Aglonas p. s.	9,1	+0,7	+0,3	118	N. Petrova	2130
RAJONĀ	8,9	+0,1	+0,6	93	J. Bartuša	2396
	11,6	+0,2	+0,6	105		

Visam jāatrod savs laiks

Pārskats

par pavasara sējas un ziemāju
kopšanas gaitu rajona
saimniecībās (procentos)

(pēc rajona agrorūpnieciskās
apvienības dispečerdienesta
ziņām) līdz šā gada 12. maijam

Saimniecība	Iesēti vasarā	Iestādīti kartupeļi	Nomāģoti ziemāji ar herbī- cīdām
«Krasnij Oktjabrj»			
Raiņa	86	90	100
K. Marksa	89	59	95
Oškālna	87	93	73
«Sark. ausma»	86	70	54
Dzeržinska	85	53	100
M. Gorkija	80	100	100
«Vārkava»	76	12	100
«Rīts»	76	64	100
«Nākotne»	75	28	82
Lenina	74	28	82
«Sīļukalns»	73	74	100
Suvorova	73	27	100
«Dubna»	73	nav ziņu	
«Zelta vārpa»	73	14	28
Kirova	69	14	28
«Dzintars»	68	40	81
Rudzātu p. s.	68	45	30
Aglonas p. s.	67	45	30
Ruņonas p. s.	64	47	100
RAJONĀ	59	8	100
	76	42	74

Ražena darbā aizvadītas sep-
tiņas dienas. Rajonā apsēti gan-
drīz 90 procenti graudaugu, tu-

vojas nobeigumam lopbarības bie-
šu sēja.

Graudaugu iestrādi pabeī-
guši kolhozi «Sarkanā ausma»,
«Krasnij Oktjabrj», Lenina un
Oškālna saimniecības. Lopbarības
bietes turpina sēt Kirova, K.
Marksa, Suvorova kolhozos. «Zel-
ta vārpa» un «Dubna». Nedēļas
laikā vasarāju platības pieauga
par 32, tai skaitā graudaugu —
par 34 procentiem. Divkāršojās
linu sējumi, nu ir jau 72 pro-
centi šai kultūrai atvēlēto plā-
bu. Iesēti 19 procenti kukurū-
zas. Saimniecībās tiek veikti
druvu kopšanas un aizsardzības
darbi.

Sajā nedēļā pamatā īpaša uz-
manība pievērsama kartupeļu stā-
dīšanai. Pēc tam, sēklas pārpa-
likums un pārtikas kartupeļi
jāpārdo valsts sagādē. Tos ie-
skaitīs 1986. gada plānā un par
2 tonnām atpērcos vienu tonnu
kombinētās lopbarības.

Nekavējoties jānodrošinājais
slāpekļa mēslojums ziemājiem,
nosakot devas pēc indikatora pa-
pīra «Indam» metodes. Laukos,
kur audzē ziemājus pēc intensī-
vās tehnoloģijas, reizē ar KAS
šķidumu jāiestrādā baļetons vai
tilts pret slimībām (0,5 kilogrami
uz hektāru).

Jāpabeidz rudzu sējumu ap-
strāde ar kampošanu pret veldri.
Kamēr pavasaris bija vēl aiz-
kalniem, daudzi solījās to sākt
atbilstoši laika garam — ieviest
jaunas efektīvākas darba organi-
zācijas formas. Taču sējas laiks

atauloja kā jauns, straujš ku-
melš, un nu redzam, ka ne visi
spējam to dabūt savu ieceru il-
ksīs. Ziemāju laukos vēl puse
saimniecību turpina miglošanu ar
herbicīdiem. Kolhozi «Zelta vār-
pa» un Rudzātu padomju saim-
niecība šajā darbā nav paveikuši
pat trešdaļu, bet dubnieši par
savu darbošanos nejaudā pat ie-
sūtīt ziņas. Šo darbu kavējam,
tas savu negatīvo ietekmi parā-
dis turpmāk. Atkal rudenī sū-
stīsimies, ka raža varēja būt lie-
lāka.

Sonedēļ ar vēriņu saimnieka
aci jāpseko pirmie iesētie vasa-
rāju graudaugi un, ja gribam
šos sējumus saglabāt tirus, tad,
ja parādījušās nezāles, lauki
miglojami ar herbicīdiem.

Jāuzmana linu sējumi un biešu
lauki, lai tajos nesavairotos sprā-
dži. Tikko esam pamanījuši, ne-
kavējoties jāpielieto insekticīdi.

Katras saimniecības bagātība
ir zālāju sēklu lauki. Daudzās
vietās tajos parādījusies divga-
dīgā dzeltenā puķe zvērene. Vi-
siem iespējamiem līdzekļiem jā-
vērsas pret šo sēklkopju ienaid-
nieci. Paaicināsim talkās skolē-
nus, lai ar viņu palīdzību attīri-
tu sēklas laukus, bet ganībās un
citās lopbarībai atvēlētajās platī-
bās to savlaicīgi applausim.

Pēc intensīvās tehnoloģijas
sētie, taču iznikušie ziemāju lau-
ki jākompensē ar sādi audzēja-
mām vasarāju graudaugu platī-
bām.
J. KIVLENIEKS,
RARA galvenais agronoms

Viens no labākajiem mehanizato-
riem M. Gorkija kolhozā ir Mefo-
dijš Degtarevs. Ilgajos darba ga-
dos, kas aizvadīti, apstrādājot
saimniecības laukus un veicot citus
pienākumus, uzkrāta pieredzi, ie-
mantota atzinība. Centīgais meha-
nizators apbalvots ar medaļām
«Par izcilu darbu» un «Darba vē-
terāns», daudziem Goda rakstiem.
J. ZANDES foto

Par godu Uzvaras svētkiem

Par godu padomju tautas uz-
varas Lielajā Tēvijā karā četr-
desmit pirmajai gadadienai Lī-
vānu eksperimentālā māju bū-
ves kombināta kolektīvs apsūlīja
līdz 9. Maija svētkiem izgatavot
sešstūkstošo māju. Šī priecīgā
diena pienāca ātrāk — jau 7.
maijā. Jubilejas nama izgatavoša-
nā piedalījās otrā maiņa, kuru
vada Sandra Atstāja.

8. maijā kombinātā notika Uz-
varas dienai veltītais svinīgais
mītiņš. Tajā tika sumināti arī
čekiākie darba darītāji. Viņu vi-
dū koka izstrādājumu un detaļu
montētāji G. Kačanovs un J.
Veigurs, mašīnstrādnieks J.
Skelts, kā arī galdnieki montētāji
E. Putniņš un K. Orovs. Šie
vīri aprīlī atzīti par labākajiem
strādniekiem savās brigādēs.

E. ZEIMOTS,

Līvānu eksperimentālā māju
būves kombināta ražošanas
dispečeru daļas priekšnieks

«Piedalīšanos PSKP XXVII kongresā es uzskatu par savu veidā liktena dāvanu», tikšanās reizēs ar darba kolektīviem saka PSKP XXVII kongresa delegāte, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas aparātu uzraugu brigādiere BIRUTA SPROGE. «Tā ir balva, par kuru jāpateicam ar ražīgu darbu, kas veido rūpnīcas, rajona, visas valsts panākumus.»

Sodien B. Sproģe stāsta par savu uzņēmuma, savas brigādes nākotnes perspektīvām, par savu personīgo ieguldījumu darba uzvaru kaldināšanā.

jāpalielinās par 6,1 procentu, bet darba ražīgumam — par 105,6 procentiem. Un mēs rēķinām un plānojam savu darbu piec gadē, izvirzām robežlīnijas, kuras jāsasniedz. Galvenais — atņemt novecojušos darba paņēmienus, apgūt visu jauno, kas sasniegts mūsu nozarē, līdz mī-

šanos strādāt labāk nekā citi, efektīvāk. Izvērtējot jebkura strādājoša veikumu, pirmām kārtām jāņem vērā darba kvalitātes rādītāji un tikai tad kvantitāte. Jāpievērš uzmanība cilvēka atbildības sajūtai par uzticēto pienākumu, jāzina, kā biedrs uzvedas darbā un arī sadzīvē, cik

PRETĪM JAUNIEM SASNIEGUMIEM

PARTIJAS DZĪVE: KOMUNISTI UN RAŽOSANA

Jā dokumentā pagaidām minēti galvenie virzīti, kādos jādabojas divpadsmitajā piec gadē. Tie ir: produkcijas kvalitātes tālāka paaugstināšana, ražošanas vadīšana un kontrole, izmantojot mūsdienīgu tehniskos līdzekļus, ražošanas energoefektivitātes samazināšana, izejvielu un materiālu saglabāšana un racionāla izmantošana. Vadoties pēc materiāļajiem, finansu un darbaspēka resursiem, katru gadu noteiksīm darba centrālos virzienus, galvenos veicamos pasākumus.

Mūsu rūpnīcas kolektīvam jāizpilda grandiozi uzdevumi. Analizēju šos nākotnes plānus un domāju — kas to realizēšanā būs jāpaveic man un manai brigādei?

Lūk, daži skaitļi!
Ražošanas apjomam 1990. gadā, salīdzinot ar 1985. gadu,

nimumam samazināt tehnoloģiskās disciplīnas pārkāpumus. Viens no atbildīgākajiem uzdevumiem — brigādes saimnieciskā aprēķina ieviešana. Šī darba forma katram rūpnīcas strādniekam liks atbildēt uz jautājumu: ko es vēl varētu darīt, lai augtu darba ražīgums, lai paaugstinātos sarāžotās produkcijas kvalitāte, lai vairāk ekonomētu mūsu rīcībā esošos resursus? Brigāde, kura strādā pēc saimnieciskā aprēķina, taču kļūst par īstu saimnieku ražošanas procesā. Tā necietīs bezsaimnieciskumu, neorganizētību, bezatbildību. Ne savu strādnieku, ne rūpnīcas administrācijas.

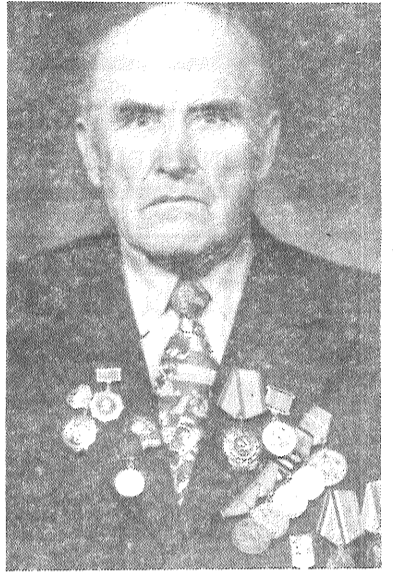
Diemžēļ pie mums vēl gādās, ka prēmijas sadala līdzīgās daļās. Šāda rīcība nesekmē cen-

radīti pietot darbam, vai paaugstina savu izglītības līmeni. Katram mūsdienu strādniekam taču ir jācenšas kļūt par teicamu sava aroda meistaru.

Es, Komunistiskās partijas foruma delegāte, biju gandarīta, ka mūsu rūpnīcas kolektīvs godam izpildīja saistības, kuras bija uzņēmis, sagaldot PSKP XXVII kongresu.

Veiksmīgi esam strādājuši arī šī gada pirmajā ceturksnī: virs plāna sarāžotas 34 tonnas līzina, realizēta produkcija par 114 tūkstošiem rubļu. Tātad divpadsmitā piec gadē uzsāka slavējami. Un Sodien galvenais — saglabāt licitisku noskaņojumu un tādu pašus darba tempus, kādi bija sasniegti pirmkongresa darba sardzes dienās.

Andrejs LOČS

1986. gada 8. maijā 76. mūža gadā miris kolhozu kustības veterāns, Lielā Tēviņas kara dalībnieks, PSKP biedrs kopš 1950. gada, vietējās nozīmes personālais pensionārs Andrejs Ločs.

A. Ločs dzimis 1910. gada 13. decembrī Rūgā. Piecpadsmit gadu vecumā sāka savas darba gaitas dažādos lauku darbos Daugavpils apriņķī pie bagātajiem zemniekiem. Piedalījās pagrīdes darbā, par ko 1934. gadā tika arestēts un tiesāts.

Pēc Latvijas atbrīvošanas no vācu fašistiskajiem iebrucējiem 1944. gadā A. Ločs testējās Padomju Armijas rindās. Kaut arī piedalījās Polijas un Vācijas teritorijās, kara gaitas noslēdza Berlīnē, bija Uzvaras parādes Berlīnē 1945. gadā dalībnieks.

Kad beidzās Lielais Tēviņas karš, Andrejs Ločs aktīvi piedalījās padomju varas nostiprināšanā Preiļu rajonā, kolektīvizācijas kustībā. Kad izveidojās kolhozs «Vārkava», 1949. gadā viņš tika ievēlēts par tā priekšsēdētāju. Laikā no 1950. līdz 1953. gadam A. Ločs strādāja par kolhozu «Komunisma ceļš», «Boļševiks» un Viljamsa vārdā nosauktā kolhoza priekšsēdētāju. No 1953. gada līdz 1955. gadam viņš strādāja par mehanizatoru Preiļu MTS, bet pēc tās reorganizācijas no 1953. gada līdz 1972. gadam — par kolhozu «Dubna», «Arājs» un «Draudzīgais maijs» mehanizatoru.

Andrejs Ločs aktīvi piedalījās saimniecību sabiedriskajā dzīvē, vairākas reizes tika ievēlēts par Upmalas ciema Tautas deputātu padomes deputātu. Viņš daudz rūpju veltīja jaunatnes patriotiskajai audzināšanai, bija ievēlēts par Vissavienības kolhoznieku III kongresa delegātu.

Līdz pēdējam dzīves brīdim viņš bija kolhoza valdes loceklis, kolhoza «Dubna» pensionāru padomes priekšsēdētājs.

Partija un valdība augstu novērtējusi A. Loča nopelnus. Viņš apbalvots ar Darba Sarkanā Karoga ordeni, daudzām medaļām, ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezīdija Goda rakstu.

Andrejs Loča gaišo piemiņu uz visiem laikiem saglabāsīm savās sirdīs.

LATVIJAS KP RAJONA KOMITEJA
RAJONA IZPILDKOMITEJA

Vīrs ar savu padomu

Kārlis Kalniņu līvānieši pazīst labi. Viņa ģimene šajā pusē ienāca vēl 1936. gadā kā jaunsaimeņi, kas lūkstu plāvēs tagadējā kolhoza «Zelta vārpa» teritorijā nopirka zemes gabalu. Vācu okupācijas laikā lauku sētā bija diezgan mierīgi. Taču fašistiem atkāpjoties un drudzaini vācot spēkus, arī Kārlis Kalniņš, astoņpadsmitgadīgs jauneklis, saņēma iesaukšanas pavēsti.

Ko darīt? Klausīt okupantu varai vai iet savu ceļu? Ar šādu jautājumu pie viņa atnāca kaimiņi, Līvānu komercskolas biedri, kuri arī bija saņēmuši pavēstes. Tādā liktenīgā brīdī Kārlis Kalniņš parādīja savu agrīno briedumu un teica: «Jāpāliek tepat un jāsaņem Sarkanā Armija».

Okupantu tenkas par «krievu briesmām» nespēja aptumšot jauneklīgai gaišo prātu. Viņa pasaules uzskats tika stiprināts ģimenē, kur cienā grāmata, to bija pilnveidojis ciešais sakars ar lāviešu sarkano strēlnieku

P. Ziedu, kā arī skolotāji I. Gercāns, Z. Līnis.

1944. gada vasarā Kārlim Kalniņam un lielai daļai Līvānu puīšu sākās dienests Sarkanajā Armijā. Savas kaujas kristības jaunais kareivis saņēma Polijā. Šajā zemē iegūla ne viens vien no Līvānu puīšiem. Kārlis Kalniņš atceras Armeņieku, Svirksu, Zepu... Pašu kontuzēja, sekoja ārstēšanās hospitālēs līdz 1945. gadam, kad atgriezās kaujas ierindā — 43. latviešu strēlnieku gvardes divīzijas 123. pulkā, kas cīnījās «Kurzemes katlā».

Ir tāds nerakstīts kareivju likums — būt jautriem, priecīgiem, jo tā var pārceļt smagākās grūtības. Taču, ieņemot pozīcijas pie Jostas un Blidenes stacijas, atceras kara veterāns, vīri sadrūma. Vai tiešām pašas kara beigās nāksies mirt?..

Ienaidnieks «katlā» vēl bija ļoti spēcīgs. Kareivju uzmanība bija pievērsta tam, ka fašisti var mēģināt izlauzties uz Rīgu. Kurzemē krita daudzi mūsu ka-

ravīri, arī Līvānu puīši J. Leinī, R. Rožāns un citi.

Naktī uz 1945. gada 8. maiju Kārlis Kalniņš atradās sardzē nomalā postenī. Maiņa kavējās. Pēkšņi atskanēja šāviens. Vai tiešām ienaidnieka uzbrukums? Šāviens norima, pie sargkareivja nāca rotas staršins. «Kārlī, uzvar!» viņš teica.

Postenis tika atcelts, bet Kārļa Kalniņa karadienests vēl turpinājās piecus gadus. Vispirms viņš piedalījās Latgales mežu tīrīšanā no bandītiem, sekoja nosūtījums uz Baltijas flotes dzelzceļa inženiertehnikajam vienībā.

Dienesta gados tikai piecas atvaļinājuma dienas iznāca pabūt Līvānos un tēva mājās. Pilsēta bija ļoti panīkususi. Tomēr, lai kādas varētu būt turpmākās dzīves perspektīvas, Kārlis Kalniņš zināja, ka atgriezies pie saviem ļaudīm.

Pēc karadienesta viņš atsāka mācības Līvānu ekonomiskajā tehnikumā (par to tika pārveidota Līvānu agrārā komercsko-

la). Pasniedzēji prasības bija stingri, bet karavīra rūdiņums palīdzēja divos gados teicami apgūt specialitāti.

Kārlim Kalniņam uzticēja vadīt Līvānu rajona lauksaimniecības banku. Pēc tās likvidēšanas viņš ar partijas norīkojumu kļuva par Capajeva kolhoza priekšsēdētāju, tad — darbs par inženieri kūdras fabrikā. Nu jau vairāk nekā desmit gadu — gāzes saimniecības Līvānu iecirkņa priekšnieka amats.

Pie visa uzrakstītā noteikti jāpiebilst, ka Kārļa Kalniņa pilnvērtīgo dzīves gaitu, darba panākumus vienmēr sekmējusi dzīvesbiedre Aina, ar kuru kopā noiets jau vairāk nekā trīsdesmit gadu. Pašu bērni izaudzināti, nu jau aug seši mazbērni.

Bet kādreiz, vienatnē ejot caur mežu no darba uz mājām, vai arī nemierīgās vējinās naktīs, frontiniekam atkal un atkal nāk prātā jaunībā piedzīvotais, ieciestais, nāk prātā karš. Vēl mums katram atsevišķi, visiem kopā daudz jāveic, lai varētu dzīvot drošā mierā. Tāda ir Kārļa Kalniņa pārlicība.

G. GRŪTUPS

Daudz dažādu celtniecībā ļoti vajadzīgu lietu top Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas kokapstrādes cehā. Šeit strādā pieredzējuši galdnieki, kas labi pieprot savu amatu. Tāpēc arī darbs nelielajam kolektīvam soka. Šogad starpkolhozu celtniecības organizācijas palīgražošanas iecirkņiem kokapstrādes ceha vīri ir vieni no labākajiem. Ceha darbu pārdomāti vada meistarē Vera Seršņova.

ATTELĀ: Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas kokapstrādes ceha meistarē Vera Seršņova (trešā no labās) sarunā ar galdnieku brigādes ļaudīm (no kreisās) Aleksandru Zirjakovu, Viktoru Zukuli, Vitāliju Lākovski, Ludvigu Laizānu un brigadierī Jāni Ziemeli.

J. SALNAVIESA foto

Rajona iedzīvotāju labā

Grandiozo uzdevumu kopumā, kas šajā piec gadē jāveic mūsu valstī un kas ir virzīti uz visu iedzīvotāju slāņu un sociālo grupu labklājības tālāku celšanos, dziļu pārmaiņu darba sfērā un cilvēku dzīves apstākļu nodrošināšanā, daudz kas uzticēts arī sakaru darbiniekiem. Mūsu uzdevums valsts mērogā ir par 26 līdz 28 procentiem palielināt sakaru pakalpojumu apjomu, tālāk attīstīt un padarīt drošāku mūsu zemes vienotā automatizētā sakaru tīkla darbu uz jaunāko zinātnes un tehnikas sasniegumu bāzes.

Sākot ar jaunās piec gades pirmajiem soļiem sparīgi strādā arī rajona sakaru darbinieki.

Izpildīti visi pirmā ceturksņa ražošanas uzdevumi — ienākumu plāns pārsniegts par sešiem procentiem, arī produkcijas apjoms ir 103,8 procenti. Audzis darba ražīgums, peļņas plāns sasniegts 119,1 procentu. Produkcijas pašizmaksa samazinājusies par 3,7 procentiem.

Bet sakari jau nav tikai rado, preses izplatīšana. Tautas saimniecībā liela loma ir arī lauku telefona sakariem, kā arī starppsētū telefona sakariem, sakariem pilsētās un visvecākajam sakaru veidam — pastam. Mūsu rajonā ir divas pilsētu telefona stacijas ar kopējo jaudu 5 000 numuru. Darbojas arī 32 lauku automatiskās telefona

stacijas ar vairāk nekā 3 000 numuriem.

Vēl pavisam nesen mūsu rajons republikā bija pēdējā vietā telefona numuru skaita ziņā uz simts iedzīvotājiem. Patlaban Preiļos jau ir 32 telefona numuri uz simts iedzīvotājiem (republikā šis rādītājs ir tikai 22), bet Līvānos — 24. Tomēr republikas vidējais līmenis vēl nav sasniegts lauku iedzīvotāju nodrošināšanā ar telefona sakariem. Gaida daudz darba. Divpadsmitajā piec gadē lauku telefona stacijas jāpapildina ar 2 000 numuriem. Jau nākamajā gadā 1 000 telefona numurus saņems Līvāni, bet vēl pēc gada par 600 telefona numuriem pa-

pildināsies automatiskās telefona stacijas ietilpība Preiļos. Ceram, ka piecu gadu laikā ar telefoniskajiem sakariem būs nodrošināti praktiski visi abu rajona pilsētu iedzīvotāji.

Sakaru mezglā nopietni domājam par to, kā pilnīgāk ieviest brigādes darba organizācijas un stimulēšanas formu. Strādā 11 šādas brigādes.

Ik ceturksni apkopojam kolektīva sociālistiskās sacensības rezultātus. Rajona sociālistiskajā sacensībā šī gada pirmajā ceturksnī labākais bija Rušonas sakaru mezglā tehniskais iecirknis, kuru vada Bronislavs Kokins. Labus rezultātus sasniegusi Zibergu sakaru nodaļa (priekšniece Velta Smāne), Aizkalnes sakaru nodaļa (priekšniece Staņislava Bivbāne), kā arī Līvānu sakaru nodaļas pastnieku brigā-

de (brigādiere Raita Cvetkova).

Individuālajā sociālistiskajā sacensībā par labākajiem atzīti telegrāfiste Nīna Grigorjeva, operatore Kira Ušacka, šoferis Jāzeps Pastars un citi. Sakaru mezglā Goda grāmatā ierakstīti operatore Leokādija Upeniece, arī Irēna Sņepste, Valentīna Veigule un Edmunds Daģis.

Apmēram diviem simtiem mūsu darbinieku piešķirts komunistiskā darba triecienieka nosaukums. Sakaru ministrijas koleģija un arodbiedrības republikāniskā komiteja atzinusi, ka šī gada pirmajā ceturksnī esam strādājuši vislabāk. Mums jau desmito reizi pēc kārtas piešķirts ceļojošais Sarkanais karogs un pirmā naudas prēmija.

A. SLOBODJERS.
Preiļu sakaru mezglā priekšnieks, PSRS sakaru meistars

